

Forslag til lov

om ændringer i lov om rettens pleje m. v.

(I anledning af grundloven af 5. juni 1953).

(Fremsat den 14. januar 1954 af justitsminister *Hans Hækkerup*).

§ 1.

I lov nr. 90 af 11. april 1916 om rettens pleje, jfr. bekendtgørelse nr. 265 af 15. september 1953, sker følgende ændringer:

Til § 21.

§ 21, stk. 1, affattes således: „Regeringens ret til at anordne ekstraordinære retter vedbliver indtil videre i sit nuværende omfang, dog at særdomstole med dømmende myndighed ikke kan nedsættes. De ekstraordinære retter skal i sager, der omfattes af nærværende lov, anvende denne lovs regler bortset fra bestemmelserne om retskredsenes grænser, og deres afgørelser kan påkæres umiddelbart til Højesteret.“

Stk. 2 og stk. 3 udgår.

Til § 43.

I § 43, stk. 5, ændres ordene: „§ 21, 1ste og 2det stykke“ til „§ 21, 1ste stykke“, og sidste punktum udgår.

Til § 71.

§ 71, nr. 1, affattes således: „folketingets medlemmer og dets tjenestemænd“,

Til § 74.

I § 74, stk. 1, ændres ordene: „rigsdagen for valglisten til folketinget“ til: „folketinget for folketingsvalglisten“.

I § 74, stk. 4, ændres ordet: „rigsdagen“ til: „folketinget“.

Til § 169.

I § 169, stk. 3, ændres ordene: „rigsdagsmænds vedkommende det pågældende tings“ til: „folketingsmedlemmers vedkommende folketingets“.

Kapitel 43 a.

Som nyt kapitel 43 a med §§ 468 til 475 indsættes efter § 467:

„*Kapitel 43 a. Prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse.*

§ 468.

Reglerne i dette kapitel finder, når andet ikke er bestemt ved lov, anvendelse ved frihedsberøvelse uden for strafferetsplejen, der ikke er besluttet af en dømmende myndighed, og som ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge.

§ 469.

Begærer den, der administrativt er berøvet sin frihed, eller den, som handler på hans vegne, at frihedsberøvelsens lovlighed prøves af retten, skal den myndighed, som har besluttet frihedsberøvelsen eller nægtet at ophæve den, forelægge sagen for underretten på det sted, hvor den, om hvis frihedsberøvelse der er spørgsmål, har bopæl (hjemting), jfr. § 235.

Forelæggelsen for retten skal finde sted inden 5 søgnedage efter begæringens fremsættelse og sker ved fremsendelse af sagens akter med fornødne oplysninger om den beslutning, hvis lovlighed kræves prøvet, herunder angivelse af den bestemmelse, i medfør af hvilken beslutningen er truffet, en kortfattet redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes som grundlag for den, og henvisning til de i sagen foreliggende bevisligheder, der vil kunne have betydning for rettens afgørelse. Indbringes sagen for en domstol, der ikke er rette værneting, henviser dommeren sagen til rette værneting.